

I. Forsørgere.

- Omraade A. Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner:
Maksimalindkomst 3 800 Kr. Nedslag 1 200 Kr.
- Omraade B. Købstadkommunerne, Marstal og de sønderjyske Flækker samt Landkommuner, i hvilke der efter Det statistiske Departements Opgørelse over den senest afholdte almindelige Folketælling findes bymæssige Bebyggelser med over 2 000 Indbyggere:
Maksimalindkomst 3 600 Kr. Nedslag 1 000 Kr.
- Omraade C. Øvrige Landkommuner:
Maksimalindkomst 3 400 Kr. Nedslag 800 Kr.

II. Ikke-Forsørgere.

- Omraade A. Maksimalindkomst 2 200 Kr. Nedslag 600 Kr.
- Omraade B. Maksimalindkomst 2 100 Kr. Nedslag 500 Kr.
- Omraade C. Maksimalindkomst 2 000 Kr. Nedslag 400 Kr.“

2) Som nyt Litra i til § 12, Stk. 1, indsættes følgende:

„Hjælpeleshedstillæg og Blindetillæg, der udbetales i Henhold til Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 3 og 4, og § 62, Stk. 1, 2det—4de Pkt., samt tilsvarende Ydelser, der udbetales i Medfør af Forsorsglovens Regler om Hjælp til kronisk Syge.“

§ 3.

Stk. 1. Denne Lov træder straks i Kraft.

Stk. 2. Finansministeren bemyndiges til at lade Lovbekendtgørelse Nr. 642 af 28. December 1946 om midlertidige Ændringer i Reglerne om Paaligning af Indkomst- og Formueskat til Staten optrykke og bekendtgøre med de Ændringer og Tilføjelser, som er en Følge af nærværende Lov.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 458 af 22. December 1939 om midlertidige Ændringer i Reglerne om Paaligning og Opkrævning af Indkomst- og Formueskat til Staten indførtes der paa visse Punkter, hvor Forholdene i særlig Grad talte derfor, en Række Ændringer i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten. Bestemmelserne i Loven af 22. December 1939, der kun havde Gyldighed for Skatteaarene 1940—41 og 1941—42, er med visse Ændringer og Tilføjelser gentaget i en Række Love, senest Lov Nr. 605 af 21. December 1946, hvorved Bestemmelsernes Gyldighed er udstrakt til de efterfølgende Skatteaar, til og med Skatteaaret 1947—48. Ved Lov Nr. 517 af 22. December 1942, det vil sige fra og med Skatteaaret 1943—44, foretoges der imidlertid en Opdeling af de paagældende Bestemmelser saaledes, at en Del af disse blev gjort permanente indtil videre, medens andre, der særlig søgte deres Begrundelse i de under Krigen og Besættelsen herskende økonomiske Forhold, eller som dog vilde kunne praktiseres ved et enkelt Aars Skatteligning uden nødvendige Konsekvenser for de efterfølgende Aars Ligninger, kun vedtoges som gældende for et enkelt Skatteaar ad Gangen. Loven af 22. December 1942 med senere tilkomne Ændringer og Tilføjelser er for de senere Skatteaar optrykt ved Lovbekendtgørelse, sidst ved Bekendtgørelse Nr. 642 af 28. December 1946, der derfor er taget som Udgangspunkt for nærværende Lovforslag.

Da de særlige Konjunkturførelser, der